

SMO/236106/17/DSČ/

DSC 39 142

Statutární město Ostrava magistrát - odbor dopravně správních činností		
ZPRACOV.	DOŠLO	C. DOPOR.
	21-06-2017	e-mail
UJ. ZNAK	PRILOHY	POČET LISTU
80-1.		
SK. ZN./LH.	C. J.	
6/5	236106	

Ke sp. zn. S-SMOL/034280/16/DSČ

Žadatel: ODVOZ VOZU s.r.o.,

Povinný subjekt: Magistrát města Ostravy

ŽÁDOST O INFORMACE

podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“)

V řízení vedeném pod výše uvedenou spisovou značkou [redacted] (dále jen „obviněný“), zmocnil žadatele k zastupování v řízení. Tuto skutečnost prokazuje plná moc, která je součástí spisu. Zmocněnec má právo zastupovat obviněného v celém řízení.

Toto podání není žádostí o nahlížení do spisu podle správního řádu, ale žádostí o informace podle InfZ. Nejvyšší správní soud dal v tomto směru jasně najevo, že pokud účastník řízení **nežádá o kompletní správní spis**, vyřizují se žádosti o poskytnutí informací z obsahu správního spisu podle InfZ.

Touto cestou žádám o poskytnutí informací týkajících se řízení vedeném pod spisovou značkou uvedenou výše:

- obsah správního spisu
- policejní spis
- protokol z jednání a to včetně případných výpovědí svědků
- podklady na základě kterých se správní orgán pokusil zjistit pachatele

Jelikož obviněný zmocnil žadatele v dané věci, není nutné tyto informace před poskytnutím anonymizovat, neboť dle § 38 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád má zmocněnec ke správnímu spisu plný přístup.

Z výše uvedeného je zřejmé, že má žadatel právo zastupovat obviněného a stejně tak má právo na poskytnutí informace výše uvedeně.

V řízení o této žádosti, prosím, vždy používejte naši sp. zn. 10047/2017.

S pozdravem

ODVOZ VOZU s.r.o.

Magistrát města Ostravy
odbor dopravně správních činností

Č. j.: SMO/236106/17/DSČ/
Sp. zn.: S-SMO/236106/17/DSČ/2
INF - 142/2017/zák. č. 106/1999 Sb.

V Ostravě dne 22. června 2017

ROZHODNUTÍ

Magistrát města Ostravy, odbor dopravně správních činností, jako povinný subjekt podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl, že žádost, kterou dne 20.06.2017 podala ve smyslu ustanovení § 4 téhož zákona

společnost ODVOZ VOZU, s.r.o.

ve věci poskytnutí informace zasláním obsahu správního spisu, policejního spisu, protokolu z jednání, včetně případných výpovědí svědků a podkladů, na základě kterých se správní orgán pokusil zjistit pachatele, ze spisu vedeného pod sp. zn. S-SMO/034280/16/DSČ, se ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 téhož zákona,

o d m í t á .

Odůvodnění

Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností, byla doručena dne 20.06.2017 žádost účastníka řízení o poskytnutí informace podle ustanovení § 4 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“), ve které požaduje zaslání obsahu správního spisu, policejního spisu, protokolu z jednání, včetně případných výpovědí svědků a podkladů, na základě kterých se správní orgán pokusil zjistit pachatele, ze spisu vedeného u Magistrátu města Ostrava pod sp. zn. S-SMO/034280/16/DSČ, a to v souvislosti se správním řízením vedeným pro porušení podmínek provozu na pozemních komunikacích a následnou objektivní odpovědností provozovatele vozidla za správní delikt podle ustanovení § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“). V řízení o této žádosti požaduje o používání „naší sp. zn.“ – 10047/2017.

Magistrát města Ostravy vede řízení o správním deliktu s fyzickou osobou [REDAKCE] [REDAKCE], zastoupenou společností ODVOZ VOZU, s.r.o. [REDAKCE] neboť jako provozovatel vozidla tovární značky [REDAKCE] podle ustanovení § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistila, aby při užití tohoto vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem.

Žadatel ODVOZ VOZU, s.r.o. je, jak sám tvrdí a jak současně vyplývá z plné moci ze dne 05.02.2016, zmocněncem účastníka řízení o správním deliktu, který je veden pod sp. zn. S-SMO/034280/16/DSČ, z něhož část spisu formou poskytnutí informace požaduje. Je tedy osobou, která má právo nahlížet do spisu podle ustanovení § 38 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), včetně práva na pořízení kopie spisu, a to v neomezeném rozsahu a i po pravomocném skončení řízení.

Ve vztahu k podané žádosti sdělujeme, že judikatura Nejvyššího správního soudu týkající se práva na informace a jeho vztahu k právu na nahlížení do spisu podle zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), se v průběhu času názorově vyvíjela, a to i v návaznosti na samotné změny právní úpravy, týkající se jak změny správního řádu, tak změny zákona o informacích. Novější judikatura Nejvyššího správního soudu se přitom ustálila na názoru, že právní úprava institutu nahlížení do spisu podle (nového) správního řádu je natolik komplexní, že vylučuje aplikaci zákona o svobodném přístupu k informacím, včetně případů, kdy účastník řízení požaduje informaci v podobě kopie správního spisu.

V tomto směru se lze odkázat zejména na rozsudek NSS ze dne 13.8.2008, čj. 2 As 38/2007 – 78, ve kterém se uvádí: „Právě požadavek komplexnosti úpravy splňuje institut nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu. Ten totiž upravuje jak okruh osob, jímž takové právo svědčí (odst. 1, 2 – žalobci ve zde posuzovaném případě takové právo jednoznačně svědčilo), tak práva spojená s nahlížením do spisu (odst. 4), postup v situacích, kdy je nahlížení do spisu odepřeno (odst. 5), postup ve zvláštních případech (odst. 3, podle něhož se postupuje, požádají-li o „nahlížení“ do spisu osoby nevidomé), i postup v situacích, kdy část spisu poskytnuta být nesmí (odst. 6). Rozhodnutí, jímž je vysloveno, že se nepovoluje nahlížet do správního spisu (odst. 5), je navíc přezkoumatelné ve správním soudnictví (...). Z uvedeného je patrné, že ustanovení § 38 zakotvuje natolik komplexní postup při poskytování informací, který je podřaditelný pod ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím“ a dále: „Vzhledem k tomu, že nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou, se zákon o svobodném přístupu k informacím vůbec neužije. Výslovně to stanoví § 2 odst. 3 tohoto zákona [Zákon se nevztahuje na poskytování (...) informací podle zvláštního právního předpisu.].“ V nyní účinném znění § 2 odst. 3 cit. Zákona zní: „Zákon se nevztahuje na poskytování informací (...), pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování...“, to však na výše vyloženém stanovisku NSS nic nemění, neboť jde jen o jinou formulaci téhož.

Tento právní názor lze rovněž opřít o rozsudek NSS čj. 9 Ans 7/2012 - 56, ve kterém se mimo jiné uvádí, že „Přesvědčení povinného subjektu o tom, že požadovaná informace nespadá pod režim zákona o svobodném přístupu k informacím, nezbavuje tento subjekt povinnosti vydat rozhodnutí o odmítnutí žádosti dle ustanovení § 15 odst. 1 informačního zákona podané v režimu tohoto zákona. Závěr o tom, že se jedná o informaci, jejíž poskytování upravuje zvláštní zákon (§ 2 odst. 3 informačního zákona), v sobě již zahrnuje věcné posouzení žádosti, jež musí být možné přezkoumat v odvolacím, případně v navazujícím soudním řízení.“

Úprava obsažená v ustanovení § 2 odst. 3 InfZ slouží k tomu, aby se nezdojovala úprava přístupu k informacím, nikoliv aby bylo přístupu k informacím zamezeno. Účelem zákona o svobodném přístupu k informacím totiž není nahradit postup upravený v režimu zvláštních předpisů. Nejvyšší správní soud ve svých závěrech setrvale vychází z toho, že široce pojatý svobodný přístup k informacím ve veřejné sféře je jednou z nejefektivnějších cest k transparentci veřejné moci, k její všestranné, účinné a kontinuální veřejné kontrole a jedním z nástrojů snižujících možnosti jejího zneužívání. Na druhé straně však nelze přehlédnout, že kverulační, zjevně šikanózní, či dokonce pracovní kapacitu orgánů veřejné moci z různých důvodů cíleně paralyzující výkon tohoto práva může mít významné negativní důsledky, které za určitých okolností mohou popřít dokonce i smysl a účel práva na svobodný přístup k informacím.

Spis příslušné spisové značky, jehož faktické okopírování a zaslání žadatel požaduje, je tedy správním spisem, a na základě ustanovení § 38 správního řádu má tedy žadatel právo bezprostředně se seznámit s jeho obsahem a také právo na pořízení kopií listin z něj. O jeho účastenství v řízení ve věci, pro kterou byly spisy založeny, není pochyb. Přestože nahlížení do spisu slouží též získávání informací, jeho podstata a podmínky jsou jiné než obecný přístup k informacím povinných subjektů. Toto právo svědčí pouze účastníkům konkrétních řízení a osobám s právním zájmem nebo jiným vážným důvodem na nahlížení do spisu. Obsahem tohoto práva je fyzický a v zásadě neomezený přístup k originálu správního spisu a tím spojená možnost činit si výpisy a pořizovat kopie. Jeho podstatou je vztah „nahlízejícího“ k věci, který odůvodňuje poskytnutí i takových informací, které by obecnou cestou musely být odepřeny. Takto konstruované právo rozšiřuje možnosti přístupu k informacím pro vybrané skupiny osob. Neupravuje, a tím méně pak omezuje,

možnosti obecného poskytování informací podle informačního zákona. Vyjádřené stanovisko je v kontextu s rozsudkem Nejvyššího správního soudu ze dne 13.8.2008 čj. 2 As 38/2007 - 78.

Povinný subjekt rozhodl, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí, a žádost odmítl ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 InfZ s tím, že zákon o informacích se na poskytnutí informace požadované žadatelem nevztahuje, neboť poskytnutí informace v podobě kopie správního spisu v tomto případě komplexně upravuje zvláštní právní předpis, konkrétně ustanovení § 38 správního řádu, a to s odkazem na výluku upravenou v ustanovení § 2 odst. 3 zákona o informacích.

Poučení:

Proti rozhodnutí lze podat podle ustanovení § 16 odst. 1 zákona o svobodném přístupu k informacím odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí ke Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje, a to prostřednictvím podání u povinného subjektu - Magistrátu města Ostravy, odboru dopravně správních činností. Patnáctidenní lhůta pro podání odvolání začíná plynout dnem následujícím po dni doručení písemnosti adresátovi, přičemž v případě, kdy adresát nebyl při doručení písemnosti zastížen, a písemnost byla uložena u doručovatele, se podle ustanovení § 24 odst. 1 správního řádu pokládá písemnost za doručenou desátým dnem od data uložení. V souladu s ustanovením § 85 odst. 1 správního řádu má včas podané odvolání odkladný účinek. Podle ustanovení § 82 odst. 2 musí mít podané odvolání náležitosti uvedené v ustanovení § 37 odst. 2 správního řádu, tedy z něj musí být patrné, kdo odvolání činí, proti kterému rozhodnutí směřuje, v jakém rozsahu je napadáno a v čem je spatřován rozpor s právními předpisy.

„otisk úředního razítka“

Rozdělovník: 1 x ODVOZ VOZU, s.r.o.
1 x spis

Magistrát města Ostravy
Odbor dopravně správních činností
Prokešovo náměstí 8
729 30 Ostrava

Věc: sp. zn.: S-SMO/236106/17/DSČ/2

ODVOLÁNÍ

proti rozhodnutí o odmítnutí žádosti o poskytnutí informace dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, proti rozhodnutí Magistrátu města Ostrava ze dne 22. 6. 2017, č. j. SMO/236106/17/DSČ/

Dne 20. 6. 2017 byla Magistrátu města Ostrava (dále „povinný subjekt“) podána žádost o poskytnutí informací (dále jen „žádost“) dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „infoz“) od společnosti ODVOZ VOZU s.r.o.,

(dále „žadatel“), jako zmocněnce paní [REDAKCE]

[REDAKCE] co by účastníka řízení o správním deliktu vedeného pod Sp.zn.: S-SMO/034280/16/DSČ.

Povinný subjekt namítá, že předmětnou žádostí žadatel požadoval kopii celého spisu, kdy se dle jeho vyjádření jedná o speciální institut nahlížení do spisu podle § 38 z. č. 500/2004 Sb., a nikoli o žádost o poskytnutí informace dle infoz. Žadatel však zastává názor, že pokud žádal podle infoz. pouze o část správního spisu, má podle téhož zákona nesporný nárok na jeho poskytnutí a tím, že povinný subjekt žádost o informace odmítl, postupoval v rozporu s infoz.

Žadatel považuje za zcela zásadní pro tuto věc názor vyslovený Nejvyšším správním soudem v rozsudku ze dne 22. 1. 2014, č. j. 7 As 61/2013 - 40: „*Při posuzování vztahu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a jiného předpisu, který upravuje poskytování informací v určité oblasti života společnosti, je v každém konkrétním případě třeba posoudit povahu informací požadovaných žadatelem s ohledem na předmět úpravy zvláštního právního předpisu a jeho rozsah a povahu, aby nedošlo k situaci, kdy není žadateli informace poskytnuta vůbec, anebo je mu poskytnuta pouze její část v rozsahu zvláštního právního předpisu, čímž by využitelnost informace pro žadatele mohla být zbytečně snížena.*“

V citovaném rozsudku dospěl Nejvyšší správní soud k závěru, že se žádost měla vyřídit podle infoz., ač žádost žadatele bylo možné vyhodnotit též jako žádost o nahlížení do spisu. Jelikož však infoz. (na rozdíl od správního řádu) umožňoval poskytnutí požadovaných informací způsobem, který požadoval žadatel, měl povinný subjekt tuto žádost vyhodnotit jako žádost podle infoz. a

požadované informace poskytnout, neboť v opačném případě by požadovaná informace nebyla poskytnuta vůbec. K takovému závěru Nejvyšší správní soud došel úvahou, že je **nutné upřednostnit právo na informace před přepjatým formalismem**.

Je tedy zřejmé, že pokud žadatel žádá o informace, na které dopadá úprava dvou právních předpisů, **využije se ten právní předpis, který umožňuje poskytnutí informací způsobem podle žádosti** o informace. Jinými slovy, nemůže nastat situace, kdy nejsou žadateli informace poskytnuty jen proto, že jeden z aplikovatelných právních předpisů neumožňuje poskytnutí informací způsobem podle žádosti o informace.

Na překážku takovému závěru není ani ustanovení § 2 odst. 3 infoz., který je důvodem předmětného rozhodnutí o odmítnutí žádosti a stanoví, že se informační zákon „*nevztahuje na poskytování informací, které jsou předmětem průmyslového vlastnictví, a dalších informací, pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování, zejména vyřízení žádosti včetně náležitostí a způsobu podání žádosti, lhůt, opravných prostředků a způsobu poskytnutí informací*“, kdy takovým zvláštním zákonem by měl být institut nahlížení do spisu dle správního řádu. K tomu se lze opět odkázat na judikaturu: „*Nejvyšší správní soud je toho názoru, že ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím je třeba užít právě v případě, kdy žadatel požaduje kompletní správní spis ve své věci*.“ (Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, čj. 2 As 38/2007 – 78). K argumentu povinného subjektu, že žadatel požadoval kopii celého spisu, je třeba poukázat na to, že v žádosti se skutečně o celý spis nejedná, neboť žadatel nepožaduje například oznámení o zahájení řízení či předvolání k ústnímu jednání.

Lze tak konstatovat, že jelikož zmocněnec žadatel **žádal o poskytnutí části správního spisu**, měl na její poskytnutí podle infoz. nárok, neboť dle výše citovaného rozsudku se uplatní výlučka užití informačního zákona podle jeho § 2 odst. 3 pouze tehdy, pokud účastník žádá o kompletní správní spis ve své věci. Zmocněnec žadatel však žádal pouze o část správního spisu (protokol z ústního jednání (včetně případných výpovědí svědků), policejní spis, obsah správního spisu a podklady, na základě kterých se správní orgán pokusil zjistit pachatele. V takovém případě se žádosti o informace z obsahu správního spisu vyřizují podle infoz., což lze z posledně citovaného rozsudku dovodit argumentem *a contrario*.

Na závěr žadatel ještě odkazuje na stanovisko Ministerstva vnitra ze dne 16. února 2016 č. j. MV-19871-2/ODK-2016, ve kterém ministerstvo vyjadřuje stejný názor ohledně požadování kompletního spisu: „*Pokud tedy žadatel požaduje nahlédnout do spisu, případně požaduje poskytnutí kopie celého spisu, bude povinný subjekt vyřizovat takovou žádost v režimu ustanovení § 38 správního řádu*.“ Ministerstvo ve svém stanovisku také vyzývá k dodržování základních principů, především principu *dobré správy* dle § 6 odst. 2 z. č. 500/2004 Sb.,

kdy by měl správní orgán postupovat tak, aby nikomu nevznikaly zbytečné náklady a dotčené osoby byly co nejméně zatěžovány.

Vzhledem k výše uvedenému navrhuji zrušení rozhodnutí Magistrátu města Ostravy ze dne 22. 6. 2017, č. j. SMO/236106/17/DSČ a poskytnutí požadované informace.

V řízení o této žádosti, prosím, vždy používejte sp. zn. 10047/2017.

V Praze dne 4. července 2017

ODVOZ VOZU s.r.o.

Č. j.: SMO/264650/17/DSČ/
S-SMO/236106/17/DSČ/4
Sp. zn.: INF-142/2017/zák. č. 106/1999

Krajský úřad
Moravskoslezský kraj
Odbor dopravy a chytrého regionu
28. října 117
702 18 Ostrava

Vyřizuje:
Telefon:
Fax:
E-mail:

Datum: 17. července 2017

ODVOZ VOZU, s.r.o.

žádost o poskytnutí informace - předání odvolání

Podle ustanovení § 16 odst. 2 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „InfZ“), předáváme odvolání, které podala

společnost ODVOZ VOZU, s.r.o.

proti rozhodnutí povinného subjektu o odmítnutí žádosti o poskytnutí informací ve smyslu InfZ.

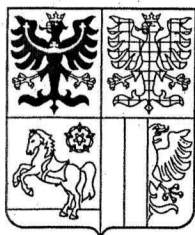
Odvolatel podal dne 20.06.2017 žádost o informaci zasláním obsahu správního spisu, policejního spisu, protokolu z ústního jednání, včetně případných výpovědí svědků a podkladů, na základě kterých se správní orgán pokusil zjistit pachatele, ze spisu vedeného u Magistrátu města Ostrava pod sp. zn. S-SMO/034280/16/DSČ, který je evidován na účastníka řízení [REDAKCE] v souvislosti s objektivní odpovědností provozovatele vozidla. V zákonné lhůtě bylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti, neboť povinný subjekt dospěl k závěru, že ustanovení § 38 správního řádu (nahlížení do spisu) je speciální právní úprava oproti obecné právní úpravě obsažené v InfZ.

Odvolatel v podání namítá, že pokud žádal podle InfZ pouze o část správního spisu, má nesporný nárok na jeho poskytnutí, přičemž se odvolává na právní závěr z rozsudku NSS č.j. 7 As 61/2013 - 40, kde se hovoří „že při posuzování vztahu zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, a jiného předpisu, který upravuje poskytování informací v určité oblasti života společnosti, je v každém konkrétním případě třeba posoudit povahu informací požadovaných žadatelem s ohledem na předmět úpravy zvláštního právního předpisu a jeho rozsah a povahu, aby nedošlo k situaci, kdy není žadateli informace poskytnuty vůbec, anebo je mu poskytnuta pouze její část v rozsahu zvláštního právního předpisu, čímž by využitelnost informace pro žadatele mohla být zbytečně snížena.“

Dále konstatuje, že jelikož žádal o poskytnutí části správního spisu, měl na její poskytnutí podle InfZ nárok, neboť dle rozsudku NSS se uplatní výluka užití InfZ podle jeho § 2 odst. 3 pouze tehdy, pokud účastník žádá o kompletní správní spis ve své věci. Žádá však pouze o část spisu. V takovém případě se žádosti o informace z obsahu správního spisu vyřizují podle InfZ, což lze z posledně citovaného rozsudku dovodit argumentem a contrario.

Povinný subjekt má za to, že zákon o informacích se na poskytnutí informace požadované žadatelem nevztahuje, neboť poskytnutí informace v podobě kopie správního spisu nebo jeho části v tomto případě upravuje zvláštní zákon, konkrétně ustanovení § 38 správního řádu. Tudíž máme za to, že informace nebyla poskytnuta s odkazem na výlukou upravenou v § 2 odst. 3 zákona o informacích, neboť účelem zákona o svobodném přístupu k informacím totiž není nahradit postup upravený v režimu zvláštních předpisů. Rovněž se nedomníváme, že „žádost o informace“ nebyla vyřízena ve smyslu informačního zákona, neboť o odmítnutí žádosti bylo rozhodnuto v návaznosti na ustanovení § 15 odst. 1 InfZ.

Přílohy: 1/spis

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
Odbor dopravy a chytrého regionu
28. října 117, 702 18 Ostrava

Čj: MSK 93368/2017
Sp. zn.: DSH/20121/2017,
084.3 V5
Vyřizuje:
Telefon:
Fax:
E-mail: posta@misk.cz
Datum: 2. 8. 2017

Toto rozhodnutí nabylo právní moci
dne 2. 8. 2017

03

Rozhodnutí

Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu (dále „krajský úřad“), v přenesené působnosti na základě § 67 odst. 1 písm. a) zák. č. 129/2000 Sb., o krajích, § 89 odst. 1 zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 16 zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále „zák. o informacích“), na základě odvolání společnosti **ODVOZ VOZU s.r.o.**,

(dále „žadatel“), přezkoumal rozhodnutí Magistrátu města Ostravy (dále „magistrát“) ze dne 22. 6. 2017, čj. SMO/236106/17/DSČ/ , o odmítnutí žádosti o informace podle § 15 odst. 1 zák. o informacích, a rozhodl takto:

Podle § 90 odst. 5 správního řádu se odvolání **zamítá** a napadené rozhodnutí se **potvrzuje**.

Odůvodnění

Žadatel podal u magistrátu dne 20. 6. 2017 žádost o informaci podle zák. o informacích, přičemž žádal o poskytnutí informací týkajících se řízení vedeného pod sp. zn. S-SMOL/034280/16/DSČ (správně sp. zn. S-SMO/034280/16/DSČ – pozn. KÚ), a to obsah správního spisu, policejní spis, protokol z jednání včetně případných výpovědí svědků a podklady, na základě kterých se správní orgán pokusil zjistit pachatele. Výslovně uvedl, že „obviněný [redacted]“ jej zmocnila k zastupování v celém řízení, přičemž plná moc je součástí spisu, není proto nutno informace anonymizovat, neboť má právo na přístup ke spisu podle § 38 odst. 1 správního řádu. Současně zdůraznil, že podává žádost o informace, nikoli žádost o nahlížení do spisu, s tím, že Nejvyšší správní soud „dal jasně najevo“, že pokud účastník řízení nežadá o kompletní správní spis, vyřizují se žádosti o poskytnutí informací podle zák. o informacích. Žádá správní orgán o používání „naší sp. zn.“ 10047/2017.

Magistrát napadeným rozhodnutím žádost o informaci odmítl.

V řádně a včas podaném odvolání žadatel namítá, že pokud žádá pouze o část správního spisu, má nárok na jeho poskytnutí. Odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2014, čj. 7 As 61/2013 – 40, s tím, že pokud žadatel žádá o informace, na které dopadá úprava dvou právních předpisů, využije se ten právní předpis, který umožňuje poskytnutí informací způsobem podle žádosti o informace, jinými slovy, nemůže nastat situace, kdy nejsou žadateli informace poskytnuty jen proto, že jeden z aplikovatelných právních

Zavedli jsme systém environmentálního řízení a auditu

Tel.: 595 622 222
Fax: 595 622 126
ID DS: 8x6bxsđ

IČ: 70890692
DIČ: CZ70890692
Úřední hodiny Po a St 8:00–17:00; Út a Čt 8:00–14:30; Pá 8:00–13:00

Bankovní spojení: Česká spořitelna, a. s. – centrála Praha
Č. účtu: 1650676349/0800

www.msk.cz

předpisů neumožňují poskytnutí informací způsobem podle žádosti o informace. Na překážku takovému závěru není podle žadatele ani § 2 odst. 3 zák. o informacích, odvolatel v tomto směru odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, čj. 2 As 38/2007 – 78. Namítá, že nežádal kopii celého spisu, např. nepožadoval oznámení o zahájení řízení ani předvolání k ústnímu jednání. Žadatel tedy zastává názor, že žádal-li o poskytnutí části správního spisu, měl na poskytnutí této části nárok, neboť podle posledně cit. rozsudku se výluka podle § 2 odst. 3 zák. o informacích uplatní pouze tehdy, pokud účastník žádá o kompletní správní spis ve své věci, z toho žadatel *a contrario* dovozuje, že žádá-li účastník pouze o část spisu, žádost se vyřídí podle zák. o informacích. Konečně odkazuje na stanovisko Ministerstva vnitra ze dne 16. 2. 2016, čj. MV-19871-2/ODK-2016, z něhož cituje: „Pokud tedy žadatel požaduje nahlédnout do spisu, případně požaduje poskytnutí kopie celého spisu, bude povinný subjekt vyřizovat takovou žádost v režimu ustanovení § 38 správního řádu.“ Navrhuje napadené rozhodnutí zrušit a nařídít magistrátu požadované informace poskytnout. V odpovědi žádá o užití „naší spisové značky“ 10047/2017.

Krajský úřad přezkoumal soulad napadeného rozhodnutí, jakož i řízení, které mu předcházelo, s právními předpisy a dospěl k následujícím závěrům.

Žadatel je zmocněncem účastníka řízení o správním deliktu, které magistrát vedl pod sp. zn. S-SMO/034280/16/DSČ, jak sám tvrdí a jak současně vyplývá z plné moci ze dne 5. 2. 2016, udělené pro dané řízení, a z odporu proti příkazu, který podal žadatel za účastníka řízení v dané věci, je tedy osobou, která má podle § 38 odst. 1 správního řádu právo nahlížet do spisu, na což sám výslovně upozornil, a to v neomezeném rozsahu a i po pravomocném skončení řízení.

Judikatura Nejvyššího správního soudu týkající se práva na informace a jeho vztahu k právu na nahlížení do spisu podle správního řádu se v průběhu času názorově vyvíjela, a to i v návaznosti na samotné změny právní úpravy, a to jak změny správního řádu, tak zákona o informacích. Novější judikatura Nejvyššího správního soudu se přitom přiklání k názoru, že právní úprava institutu nahlížení do spisu podle (nového) správního řádu je natolik komplexní, že vylučuje aplikaci zák. o svobodném přístupu k informacím, včetně případů, kdy účastník řízení požaduje informaci v podobě kopie správního spisu.

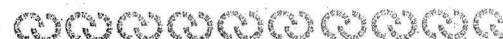
Krajský úřad v tomto směru odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 8. 2008, čj. 2 As 38/2007 – 78: *„Právě požadavek komplexnosti úpravy splňuje institut nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu. Ten totiž upravuje jak okruh osob, jimž takové právo svědčí (odst. 1, 2 – žalobci ve zde posuzovaném případě takové právo jednoznačně svědčilo), tak práva spojená s nahlížením do spisu (odst. 4), postup v situacích, kdy je nahlížení do spisu odepřeno (odst. 5), postup ve zvláštních případech (odst. 3, podle něhož se postupuje, požádají-li o „nahlížení“ do spisu osoby nevidomé), i postup v situacích, kdy část spisu poskytnuta být nesmí (odst. 6). Rozhodnutí, jímž je vysloveno, že se nepovoluje nahlížet do správního spisu (odst. 5), je navíc přezkoumatelné ve správním soudnictví (...). Z uvedeného je patrné, že ustanovení § 38 zakotvuje natolik komplexní postup při poskytování informací, který je podřaditelný pod ustanovení § 2 odst. 3 zákona o svobodném přístupu k informacím. (zvýrazněno krajským úřadem)“* a dále: *„Vzhledem k tomu, že nahlížení do spisu podle § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou, se zákon o svobodném přístupu k informacím vůbec neužije. Výslovně to stanoví § 2 odst. 3 tohoto zákona [Zákon se nevztahuje na poskytování (...) informací podle zvláštního právního předpisu.]“* V nyní účinném znění § 2 odst. 3 cit. zák. zní: *„Zákon se nevztahuje na poskytování informací (...), pokud zvláštní zákon upravuje jejich poskytování...“*, to však podle krajského úřadu na výše vyloženém stanovisku Nejvyššího správního soudu nic nemění, neboť jde jen o jinou formulaci téhož. Ke stejnému závěru pak dospěl Nejvyšší správní soud také v rozsudku ze dne 13. 12. 2012, čj. 7 Ans 18/2012 – 23.

Žadatel z citovaného rozsudku 2. senátu „a contrario“ dovozuje, že se zák. o informacích užije tehdy, jestliže žadatel nežadá kompletní spis, ale pouze jeho část. Krajský úřad však tento názor nesdílí. Pokud totiž soud dovodil, že § 38 správního řádu je natolik zvláštní procedurou a představuje komplexní právní úpravu postupu při poskytování informací, takže se zák. o informacích neužije, pak stejný závěr musí platit bez ohledu na to, zda žadatel žádá všechny informace ze spisu, nebo jen některé. Podle § 38 odst. 4 správního řádu je totiž s právem nahlížet do spisu spojeno právo činit si výpisy a právo na to, aby správní orgán pořídil kopie spisu *nebo jeho části*. Jestliže tedy osoba uvedená v § 38 odst. 1 správního řádu může prostřednictvím institutu nahlížení do spisu získat jak všechny informace ze spisu, tak informace jen z části spisu, pak musí být nahlížení do spisu komplexní právní úpravou ve vztahu k zák. o informacích jak v případě žádosti o celý spis, tak v případě žádosti o část spisu, bez ohledu na to, jak rozsáhlá tato část je. Žadatel by tedy místo logického argumentu „a contrario“ měl spíše použít argument „a maiori ad minus“, tj. jestliže je aplikace zák. o informacích vyloučena u žádosti o celý spis, je tím spíše vyloučena u žádosti o část spisu.

Kromě toho je zjevné, že žadatel – ačkoli tvrdí opak – žádá ve své podstatě kopii celého spisu, resp. jeho žádost se nevztahuje pouze na ty listiny ze spisu, které mu jakožto zmocněnci účastníka řízení byly v řízení doručovány a tedy je již obdržel. Nicméně krajský úřad trvá na tom, že zák. o informacích se neužije ani v případě, že účastník řízení (či jeho zmocněnec) požaduje pouze některé informace ze „svého“ správního spisu, do kterého je oprávněn nahlížet v souladu s § 38 odst. 1 správního řádu. V tomto směru krajský úřad nesdílí názor Ministerstva vnitra (viz níže), neboť ho považuje za rozporný se stávající judikaturou.

Pokud pak jde o žadatelem zmiňované stanovisko Ministerstva vnitra (dostupné zde: <http://www.mvcr.cz/clanek/poskytnuti-informace-zadost-o-stanovisko-nahlizeni-do-spisu.aspx>), krajský úřad předesílá, že v závěru tohoto stanoviska ministerstvo výslovně a opakovaně zdůrazňuje, že jeho právní názor není právně závazný, závazný výklad právních předpisů podává pouze soud, přičemž Ministerstvo vnitra není v dané věci nadřízeno Krajskému úřadu Ústeckého kraje (který Magistrátu města Teplice – jenž žádal ministerstvo o stanovisko v dané věci – zrušil rozhodnutí na základě právního názoru, s nímž tento magistrát nesouhlasí), a tazatel je povinen řídit se závazným právním názorem nadřízeného správního orgánu ve smyslu § 90 odst. 1 písm. b) správního řádu. Ani v nyní projednávané věci není Ministerstvo vnitra nadřízeno Krajskému úřadu Morávkoslezského kraje, neboť se jedná o agendu v oblasti dopravní a nadřízeným správním orgánem je pro krajský úřad Ministerstvo dopravy. Ministerstvo vnitra v předmětném stanovisku uvádí, že jsou-li v režimu informačního zákona žádány dílčí dokumenty, je nutné žádost vyřizovat v režimu informačního zákona a ustanovení § 38 správního řádu se neužije, přičemž odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 13. 12. 2006, čj. 5 As 3/2006 – 70. Tento rozsudek ovšem vychází z již neúčinné právní úpravy „starého“ správního řádu, tedy zák. č. 71/1967 Sb., o správním řízení, a „starého“ stavebního zákona, tedy zák. č. 50/1976 Sb., o územním plánování a stavebním řádu, a rovněž zákona o informacích ve znění odlišném oproti znění nyní účinnému, a týká se nahlížení do spisu podle stavebního zákona, který měl poněkud rozdílný režim oproti správnímu řádu; proto na nyní projednávanou věc nelze tento rozsudek aplikovat. Především však tento rozsudek byl překonán pozdější judikaturou (v návaznosti na změny právní úpravy), zejména již zmíněným rozsudkem čj. 2 As 38/2007 – 78, ve kterém soud na rozdíl od rozsudku 5. senátu dospěl k závěru, že právní úprava nahlížení do spisu dle správního řádu (zák. č. 500/2004 Sb.) je natolik komplexní, že se zák. o informacích neužije. Dále krajský úřad poukazuje na to, že Ministerstvo vnitra v předmětném stanovisku uvádí (což žadatel pomíjí), že *„ustanovení § 38 správního řádu je třeba vykládat jako speciální úpravu k informačnímu zákonu ve smyslu ustanovení § 2 odst. 3 InfZ toliko právě k případům nahlížení do spisu (resp. k materiálně obdobným situacím, kdy žadatel požaduje poskytnutí kopií celého spisu, případně jeho převážné části)“*. Jak bylo již výše řečeno, žadatel se de facto domáhá poskytnutí celého spisu, resp. „jeho převážné části“ –

vzhledem k tomu, že tak činí nikoli postupem podle správního řádu, nýbrž postupem podle zák. o informacích, má být i podle stanoviska Ministerstva vnitra jeho žádost v souladu s § 2 odst. 3 zák. o informacích odmítnuta.

Konečně, pokud jde o rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 4. 2014, čj. 7 As 61/2013 – 40, na který žadatel odkazuje, pak ten na nyní projednávanou věc nedopadá. Tento rozsudek řešil situaci, kdy podle zvláštního zákona (zák. č. 140/1996 Sb., o zpřístupnění svazků vzniklých činnostmi bývalé Státní bezpečnosti) bylo možné žádat jen o některé informace z těch, které žadatel požadoval, ve zbylém rozsahu měla být jeho žádost vyřízena postupem podle zák. o informacích. V nyní projednávané věci však všechny informace, jejichž poskytnutí se žadatel domáhá, jsou obsahem správního spisu, do něhož má právo nahlížet. V tomto rozsudku mimochodem soud jako příklad komplexní úpravy ve smyslu § 2 odst. 3 zák. o informacích zmiňuje právě § 38 správního řádu, s odkazem na předchozí judikaturu.

Krajský úřad uzavírá, že zák. o informacích se na poskytnutí informace požadované žadatelem nevztahuje, neboť poskytnutí informace v podobě kopie části správního spisu v tomto případě komplexně upravuje zvláštní zákon, konkrétně § 38 správního řádu. Magistrát tedy postupoval správně, pokud požadovanou informaci žadateli neposkytl a žádost odmítl s odkazem na výlukou upravenou v § 2 odst. 3 zák. o informacích. S ohledem na vše shora uvedené krajský úřad odvolání zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze dále odvolat (§ 91 odst. 1 správního řádu).

odbor dopravy a chytrého regionu

Rozdělovník

1. Účastníci řízení:
2. Na vědomí:

ODVOZ VOZU s.r.o.
Magistrát města Ostravy

117

DSC 39

Magistrát města Ostravy
Prokešovo náměstí 8
729 30 Ostrava

V Praze dne 4. 7. 2016

Věc: S-SMO/069587/17/DSC

**Stížnost na neposkytnutí informací podle zákona č. 106/1999 Sb. ve lhůtě, aniž by
bylo vydáno rozhodnutí o jejich odmítnutí**

Dne 11. 5. 2017 byla na Magistrát města Ostrava, prostřednictvím emailu, podána žádost o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „infoZ“). Jednalo se o poskytnutí následujících listin ze spisu vedeného ve věci výše uvedené spisové značky:

- úřední záznam
- oznámení o přestupku
- výstup z rychloměru
- ověřovací list rychloměru
- protokol z ústního jednání ze dne 24. 4. 2017.

V zákonné lhůtě 15 dní (§ 14 odst. 5 písm. d) infoZ) Magistrát města Ostravy informace neposkytl. Tato lhůta nebyla ze strany povinného subjektu ani řádně prodloužena, ani nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Proti tomuto postupu je proto podána tato stížnost dle § 16a odst. 1 písm. b) infoZ.

Požaduji posouzení této stížnosti podle § 16a infoZ a okamžité vyřízení mé žádosti o informace. Pokud Magistrát města Ostravy informaci sám neposkytne, požaduji, aby nadřízený orgán přikázal povinnému subjektu, aby žádost ve stanovené lhůtě vyřídil či věc usnesením převzal a informace poskytl sám.

V odpovědi prosím uvádějte vždy naše č. j.: **15088/2017**.

Současně prosím o doručování na tuto emailovou adresu, tedy

[REDACTED]

S pozdravem

Č. j.: SMO/311398/17/DSČ/
Sp. zn.: S-SMO/179601/17/DSČ/4
INF-117/2017/zák. č. 106/1999

Krajský úřad
Moravskoslezský kraj
Odbor dopravy a chytrého regionu
28. října 117
702 18 Ostrava

Vyřizuje:
Telefon:
Fax:
E-mail:

Datum: 22. srpna 2017

Ing. [REDAKCE] - žádost o poskytnutí informace - předání stížnosti

Podle ustanovení § 16a odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, (dále jen „InfZ“), předáváme stížnost, kterou dne 17.08.2017 s datem vyhotovení dne 04.07.2016 podal

Ing. [REDAKCE]

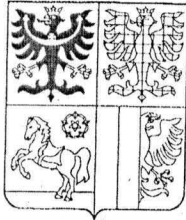
proti postupu při vyřizování žádosti, kdy tato nebyla poskytnuta ve lhůtě.

V podané stížnosti je namítáno, že povinný subjekt ve lhůtě 15 dní neposkytnul požadovanou informaci a lhůta pro poskytnutí informace nebyla prodloužena, a nebylo ani vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

K tomuto povinný subjekt konstatuje, že na základě žádosti o informaci ze dne 11.05.2017 ve stanovené lhůtě vydal dne 18.05.2017 usnesení k doložení právního zájmu nebo jiného vážného důvodu na poskytnutí kopií listin ze spisového materiálu vedeného u zdejšího odboru dopravně správních činností pod sp. zn. S-SMO/069587/2017/DSČ, které bylo ještě téhož dne vypraveno cestou datové schránky. Náhledem do spisového materiálu bylo zjištěno, že zmocněncem účastníka řízení je společnost Česká vzájemná pojišťovna motoristů, a to na základě plné moci ze dne 08.03.2017. Vzhledem k tomu, že ve stanovené lhůtě nebyla žadatelem žádost o informaci doplněna, nebyla tato žádost posouzena v režimu informačního zákona.

Vzhledem k tomu, že povinný subjekt konal v zákonné lhůtě 15 dnů ve smyslu ustanovení § 14 odst. 5 písm. d) InfZ, považujeme stížnost na postup při vyřizování žádosti za neoprávněnou.

Přílohy: 1/spis

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
 Odbor dopravy a chytrého regionu
 28. října 117, 702 18 Ostrava

SMO/356581/17

smoves6559eed0

Váš dopis zn.:

Ze dne:

Čj: MSK 116376/2017

Sp. zn.: DSH/24395/2017,
084.3 V5

Vyřizuje:

Telefon:

Fax:

E-mail: posta@msk.cz

Datum: 11. 9. 2017

Magistrát města Ostravy
 Odbor DSC

44/119/2017/265

MAGISTRÁT MĚSTA OSTRAVA odbor dopravní a správních činností	Č. dopor
Došlo: 13 -09- 2017	
Č. j.: 256581	ř. vyř.:
Přílohy: 1	9/5

Magistrát města Ostravy

13 -09- 2017

PODATELNA!!!

Vrácení spisu – Ing. [REDACTED] – S-SMO/179601/17/DSČ

– stížnost dle zák. č. 106/1999 Sb.

V příloze Vám vracíme předloženou spisovou dokumentaci. Stížnost žadatele byla shledána opožděnou, o čemž byl žadatel vyzooměn příloženým přípísem.

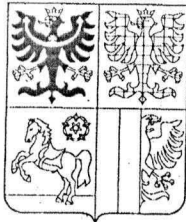
S pozdravem

KRAJSKÝ ÚŘAD
 Moravskoslezský kraj
 odbor dopravy
 a chytrého regionu
 -7-

odbor dopravy a chytrého regionu

Příloha dle textu

KRAJSKÝ ÚŘAD
MORAVSKOSLEZSKÝ KRAJ
Odbor dopravy a chytrého regionu
28. října 117, 702 18 Ostrava

Váš dopis zn.:

Ze dne:

Čj: MSK 109094/2017

Sp. zn.: DSH/24395/2017/
084.3 V5

Vyřizuje:

Telefon:

Fax:

E-mail: posta@msk.cz

Datum: 6. 9. 2017

datovou schránkou

Vyrozumění o opožděném podání stížnosti

- sp. zn. S-SMO/179601/17/DSČ

- žadatel Ing. [redacted]

Krajskému úřadu byla dne 24. 8. 2017 předložena stížnost žadatele podle § 16a odst. 1 písm. b) zák. č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále „zák. o informacích“), datovaná dnem 4. 7. 2016 (správně zřejmě 4. 7. 2017), podaná ovšem až dne 17. 8. 2017, v níž žadatel uvádí, že mu v zákonné lhůtě 15 dnů nebyla poskytnuta požadovaná informace, ani nebyla prodloužena lhůta k vyřízení žádosti, ani nebylo vydáno rozhodnutí o odmítnutí žádosti. Požaduje, aby krajský úřad magistrátu přikázal žádost ve stanovené lhůtě vyřídit, nebo aby usnesením věc převzal a informace mu poskytl. V odpovědi žádá uvést „naše čj. 15088/2017“. Žádá o doručování na elektronickou adresu [redacted] (zřejmě [redacted] ze které žadatel činil svá podání).

Z předložené spisové dokumentace krajský úřad zjistil, že žadatel podal žádost o informace dne 11. 5. 2017. Lhůta 15 dnů podle § 14 odst. 5 písm. d) zák. o informacích, ve které byl magistrát povinen požadovanou informaci poskytnout nebo rozhodnout o odmítnutí žádosti podle § 15 odst. 1 zák. o informacích, uplynula dnem 26. 5. 2017. Ze spisu se nepodává, že by v této lhůtě magistrát informaci poskytl nebo vydal rozhodnutí o odmítnutí žádosti.

Podle § 16a odst. 3 písm. b) zák. o informacích se stížnost podává u povinného subjektu, a to do 30 dnů ode dne uplynutí lhůty pro poskytnutí informace podle § 14 odst. 5 písm. d) nebo § 14 odst. 7.

Jak je zřejmé z výše uvedené rekapitulace, lhůta pro vyřízení žádosti uplynula dnem 26. 5. 2017, stížnost na postup při vyřizování žádosti o informace tedy mohl žadatel podat nejpozději do 26. 6. 2017. Žadatel však

stížnost podal až dne 17. 8. 2017, tedy zjevně po uplynutí lhůty 30 dnů ve smyslu § 16a odst. 3 písm. b) zák. o informacích.

Podle odborné literatury (Furek, Rothanzl, Jirovec, Zákon o svobodném přístupu k informacím, C. H. Beck, 1. vydání, 2016, s. 928) je předmětná lhůta 30 dnů lhůtou propadnou, a to i přesto, že zákon o informacích výslovně nestanoví, jak postupovat v případě podání opožděné stížnosti. Jinak by totiž stanovení lhůty vůbec nemělo smysl a současně nelze připustit, aby způsob vyřízení žádosti o poskytnutí informace bylo možno napadat neomezeně dlouhou dobu. Dle autorů komentáře opožděně podanou „stížnost“ nelze *de iure* považovat za stížnost, nadřízený správní orgán proto v takovém případě stížnost vyřídí neformálním sdělením žadateli o tom, že stížnost byla podána po uplynutí zákonné lhůty a postup povinného subjektu již nelze přezkoumávat.

Krajský úřad tedy tímto žadateli sděluje, že podal stížnost opožděně, po uplynutí zákonné lhůty k jejímu podání, a proto postup magistrátu již nelze přezkoumat.

S odkazem na § 20 odst. 4 písm. c) zák. o informacích bude žadateli toto vyrozumění doručeno do jeho datové schránky, nikoli na elektronickou adresu pro doručování.

KRAJSKÝ ÚŘAD
Moravskoslezský kraj
odbor dopravy
a chytrého regionu
-7-

odboru dopravy a chytrého regionu

Na vědomí: Magistrát města Ostravy